

Người truyền lửa

Cô giáo Nguyễn Tuyết Thanh cùng học trò thân yêu

Từ bao đời nay, nghề giáo luôn mang trong mình một sứ mệnh cao cả, đó là sứ mệnh “trồng người”. Có lẽ, chính bởi vậy mà người đời vẫn luôn coi trọng và nâng niu nghề giáo với một cụm từ thật đáng ngưỡng mộ - “*cao quý nhất trong những nghề cao quý*”. Năm nào cũng vậy, giữa cái tiết trời hanh hao vẫn vút gió đông của tháng 11, khi mà bao thế hệ học trò cùng nhau hướng tấm lòng tri ân đến những người thầy, người cô đã dìu dắt mình trong từng bước đi trên con đường kiếm tìm tri thức thì tấm gương về những nhà giáo tâm huyết lại càng trở nên sáng chói. Và chắc hẳn, trong mỗi chúng ta, ai cũng có một người thầy, một người cô là tấm gương sáng, là kim chỉ nam dẫn lối để bản thân không ngừng cố gắng học tập và phấn đấu noi theo suốt cuộc đời. Đối với tôi cũng vậy, những năm tháng học trò với biết bao kỷ niệm vui buồn, thầy cô không chỉ trang bị cho tôi những kiến thức lí thú, bổ ích, không chỉ giúp tôi rèn luyện đạo đức mà còn dạy tôi những bài học làm người thật sâu sắc, thắp lên trong tôi ước mơ được trở thành một nhà giáo tâm huyết. Giờ đây khi đã trở thành một giáo viên,

tôi lại càng thêm khâm phục và kính nể những người thầy ngày đêm thầm lặng thấp lửa, dẫn đường chỉ lối, vẽ nên bao ước mơ nhiệm màu cho đàn con thân yêu. Không ai khác, tấm gương sáng ấy chính là cô Nguyễn Tuyết Thanh – giáo viên trường Tiểu học Gia Thụy – người truyền lửa, thấp sáng ước mơ, hi vọng, ươm mầm xanh cho sự nghiệp giáo dục.

Cô Thanh sinh ngày 20/ 05/ 1974 trong một gia đình có truyền thống hiếu học. Trước đây, điều kiện kinh tế gia đình có nhiều khó khăn, thiếu thốn, song không vì thế mà cô từ bỏ ước mơ làm nghề giáo của mình. Với niềm đam mê học tập, ý chí kiên cường vượt lên tất cả, sau bao năm miệt mài đèn sách, năm 1994 cô đã tốt nghiệp với tấm bằng xếp loại Xuất sắc. Ngày mới ra trường, cô được phân công công tác về trường Tiểu học Thị trấn Yên Viên. Tiếp sau đó, được sự điều động của tổ chức, đến năm 2009, cô đã chuyển chuyên công tác về trường Tiểu học Gia Thụy thân yêu – nơi mà cả hai cô cháu tôi đã có duyên được gắn bó với nhau. Đến với Gia Thụy là một cái duyên và cô vẫn luôn trân trọng điều đó. Có thể nói, chính nhờ cái duyên đó mà đã mang đến cho trường chúng tôi một cô giáo vô cùng tài năng với lòng yêu nghề.

May mắn được Ban giám hiệu phân công giảng dạy cùng khối lớp với cô từ những ngày đầu mới về trường, tôi thường được nghe chia sẻ về câu chuyện nghề giáo của cô thời bấy giờ. Mặc dù được đào tạo chuyên ngành Giáo dục Tiểu học nhưng khi nhận công tác tại trường Tiểu học Thị trấn Yên Viên, cô lại được giao nhiệm vụ với vai trò là một giáo viên Tổng phụ trách. Song không vì thế mà cô ngại việc, sợ việc, cô chăm chỉ học hỏi đồng nghiệp, trước hết là để hoàn thành công việc được giao, sau đó là để tiến bộ và trưởng thành mỗi ngày. Chính bởi vậy mà cho đến bây giờ khi đã ở tuổi ngoài năm mươi, cái tuổi mà xưa kia các cụ vẫn thường bảo “*chân chậm mắt mờ*” thì tôi vẫn thấy thường trực trong cô là ngọn lửa của nhiệt huyết, ngọn lửa của sự không ngừng sáng tạo và chịu khó thay đổi. Tôi tự nhủ chắc có lẽ bây giờ và cả đến mai này nữa, những thầy cô giáo lớp trẻ chúng tôi sẽ chẳng bao giờ có thể hiểu được nỗi vất vả của thế hệ giáo viên các cô thời đó. Ngồi nghe cô chia sẻ mà tôi vừa thấy

thương vừa thấy khâm phục các cô biết nhường nào! Nếu như ngày nay, giáo viên chúng tôi được toàn tâm toàn ý với bảng đen phấn trắng sớm ngày thì thời bấy giờ, các cô sáng dạy học, áp lực bài vở chưa hết thì chiều đã phải ra đồng làm ruộng, khuya đến còn cắt may. Những bộ đồng phục ngày ấy của lớp học trò được các cô tỉ mẩn từng đường kim mũi chỉ, có đôi khi “xấu xí” một tẹo bởi đôi mắt có lẽ đã nhòa hơi sương của người “*thợ may lắm công nhiều việc*”. Chính bởi vậy mà dưới con mắt của nhiều người thì nghề giáo là một trong những nghề vất vả và chịu nhiều áp lực nhất. Nhưng đối với cô Thanh, nghề giáo là một nghề luôn mang lại niềm vui và chưa bao giờ cô thấy công việc của mình là một nhọc hay vất vả. Bởi mỗi ngày đến trường đối với cô là một ngày vui. Cô Thanh luôn tâm niệm “*Nhà giáo không phải là người nhồi nhét kiến thức mà đó là công việc của người khơi dậy ngọn lửa cho tâm hồn. Dạy học sinh từ những gì những học sinh cần. Không chỉ dạy những gì nhà giáo có*”. Một người giáo viên giỏi không nhất thiết phải là người làm nên những điều to lớn, vĩ đại mà trước hết, phải là người có khả năng truyền cảm hứng, người dẫn dắt các em học sinh vào niềm say mê học tập, góp phần vun bồi nhân cách cho các em. Và cô Thanh chính là một nhà giáo như thế - một người giáo viên luôn tận tâm vì học sinh thân yêu.

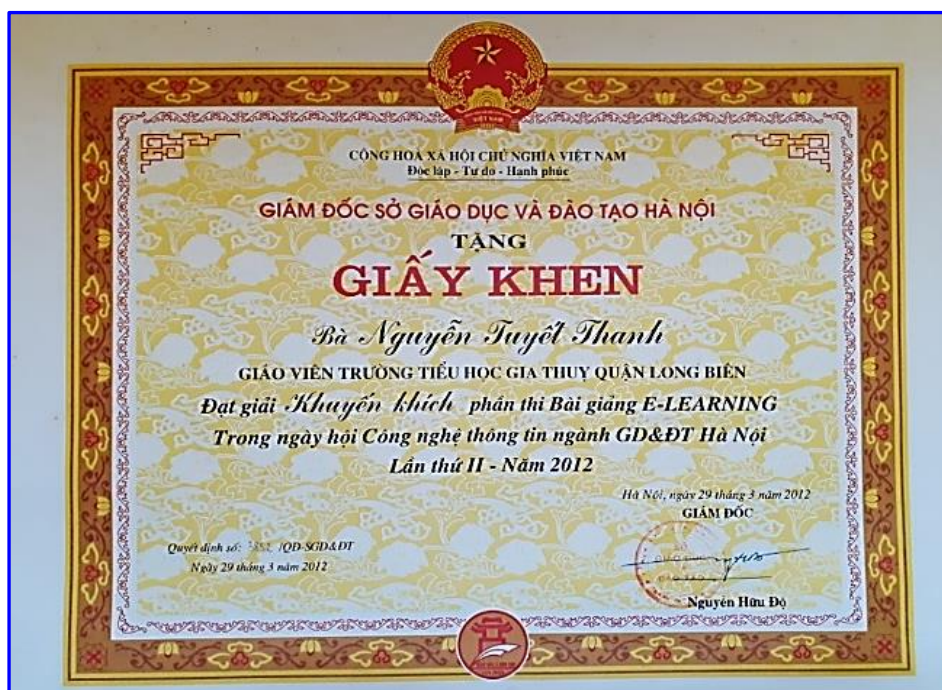
Cô giáo Tuyết Thanh qua nét vẽ của học trò

Cô về công tác và gắn bó với Tiểu học Gia Thụy từ những ngày đặt nền móng đầu tiên cho ngôi trường đến nay đã được 15 năm. Xuất phát từ sự tâm huyết với nghề, yêu trẻ, ở đây cô luôn được đồng nghiệp và học sinh tin tưởng, quý mến. Thời gian dần trôi, cô chứng tỏ được năng lực của bản thân trước đồng nghiệp với nhiều thành tích nổi bật: Cô liên tục đạt danh hiệu giáo viên giỏi cấp Trường, cấp Quận, Chiến sĩ thi đua cấp cơ sở với rất nhiều sáng kiến kinh nghiệm đạt loại A cấp Quận và nhiều năm đạt loại B,C cấp Thành phố như: giải Ba Hội thi Giáo viên dạy giỏi cấp Quận năm học 2012 – 2013, danh hiệu thi đua cấp cơ sở năm học 2012 - 2013,...

Những thành tích đáng tự hào

Không chỉ vậy, điều mà tôi cũng như đồng nghiệp học hỏi được ở cô đó chính là tinh thần tự học, tự nghiên cứu để nâng cao trình độ tin học, ứng dụng công nghệ thông tin tạo ra nhiều bài giảng Powerpoint, E- learning có chất lượng để nâng cao hiệu quả của các tiết dạy. Cô giáo Tuyết Thanh đã đạt được những thành tích thật đáng khâm phục, đó là: Giải Khuyến khích phần thi Bài giảng E-learning do Sở GD&ĐT Hà Nội tổ chức năm 2012, giải Nhì ngày hội CNTT cấp quận năm học 2011 – 2012,... Đến tận bây giờ, khi đã “có tuổi” thì cô vẫn miệt mài, hăng say cập nhật những kỹ năng công nghệ thông tin mới để “không lạc hậu” so với lớp trẻ - như cô vẫn hằng chia sẻ.

Bên cạnh đó cô giáo còn chịu khó học tập nâng cao trình độ ngoại ngữ đáp ứng yêu cầu giáo dục trong giai đoạn mới hiện nay – điều mà hiếm có giáo viên ở tuổi như cô có thể làm tốt. Điều đặc biệt khiến tôi nhớ nhất ở cô đó chính là giọng nói nhẹ nhàng, cuốn hút. Cô đã chinh phục biết bao lớp thế hệ học trò bằng giọng văn trầm bổng, truyền cảm, sâu lắng đi vào lòng người. Với sự chuẩn bị giáo án chu đáo, cẩn thận, phương pháp dạy học luôn có sự đổi mới, sáng tạo theo định hướng phát triển năng lực học sinh; cùng cái cách cô “phiêu” với bài giảng của mình khiến cho học sinh chăm chú, say sưa như nuốt trọn từng

câu chữ khi nghe cô giảng bài khiến tôi lại nhớ tới một câu danh ngôn của William A. Warrd: *“Người thầy trung bình chỉ biết nói. Người thầy giỏi biết giải thích. Người thầy xuất chúng biết minh họa. Người thầy vĩ đại biết cách truyền cảm hứng”*. Vâng! Cô chính là một *“Người thầy vĩ đại”* như thế. Cô biết cách truyền cảm hứng, thắp lên ngọn lửa về tình yêu với học hành, tình yêu cuộc sống trong mỗi học sinh thân yêu! Cô đã khiến những người làm nghề giáo nhận ra những điều thật trân quý *“Chúng ta không thể trồng cây ở những nơi thiếu ánh sáng, cũng không thể nuôi dạy trẻ với chút ít nhiệt tình”*. Đối với tôi, cô chính là một người thầy giỏi dạy bằng cả trái tim chứ không phải từ sách vở. Đã có nhiều bậc phụ huynh tâm sự với tôi: *“Thật may mắn khi con chúng tôi được làm học trò của cô Thanh. Cô không chỉ dạy giỏi mà có cái tâm rất cao quý. Cô luôn yêu thương, chăm lo dạy dỗ học trò phát triển toàn diện cả về phẩm chất và năng lực như con đẻ của mình.”* Hạnh phúc biết bao khi nghe được những lời tâm sự chân thành xuất phát từ trái tim của các bậc phụ huynh! Đó chính là phần thưởng cao quý nhất dành cho những nhà giáo chân chính.

Trong trường, cô Thanh không chỉ được đồng nghiệp mến phục về năng lực chuyên môn mà còn được mọi người yêu quý bởi cách đối nhân xử thế. Cô luôn quan niệm: *“Sống là cho đi mà không cần nhận lại. Chỉ cần mọi người vui là cô vui”*. Cô luôn quan tâm, hỏi han, chia sẻ, giúp đỡ đồng nghiệp nhất là mỗi khi có giáo viên trong tổ dạy chuyên đề hay thi giáo viên giỏi, nhất là đối với những giáo viên trẻ như tôi. Mặc dù rất nhiều công việc nhưng cô luôn sẵn sàng ở lại trường cả tối để cùng các cô trong tổ nghiên cứu, đóng góp ý kiến, xây dựng bài giảng một cách hoàn hảo nhất có thể. Nhìn cô hết lòng, tận tâm vì đồng nghiệp tôi lại cảm thấy ấm lòng biết bao! Hàng ngày có bài nào khó, tiết dạy nào còn vướng mắc cần hướng giải quyết cô không ngần ngại chỉ bảo tận tình, thậm chí còn sửa từng lời lẽ, câu nói để chúng tôi có giáo án và tiết dạy hoàn chỉnh nhất. Vì vậy mà các thành viên trong tổ khối luôn có sự đoàn kết, giúp đỡ nhau cùng tiến bộ và coi nhau như chị em trong một gia đình. Cô dành cho giáo viên trẻ chúng tôi những lời động viên, khích lệ, những lời góp ý chân thành nhất. Cả tổ tôi đều quý mến cô Thanh, bởi cô là một tấm gương sáng, cô tạo sức mạnh

bằng tinh thần đoàn kết với tác phong giản dị, yêu thương và luôn giúp đỡ đồng nghiệp một cách chân tình. Cô đã cầm tay, mở ra trí óc và chạm đến trái tim biết bao thế hệ. Cứ như vậy, sự nhiệt huyết của cô đi vào lòng đồng nghiệp, đi vào lòng học sinh một cách rất tự nhiên, bình dị.

Cô thực sự là tấm gương sáng để tôi noi theo. Người đồng nghiệp của tôi đáng yêu như thế đấy. Cô Nguyễn Tuyết Thanh luôn đẹp trong lòng đồng nghiệp, bạn bè, phụ huynh và học sinh trường Tiểu học Gia Thụy thân yêu. Cô còn là một người giáo viên đa tài, mang đến cho đời những lời thơ đẹp, in sâu vào trí nhớ mỗi người. Những bài thơ do chính cô sáng tác đầy cảm xúc, chạm đến trái tim của mỗi người đọc.

Long Biên thanh bình

Long Biên mảnh đất thanh bình
Từ vùng nông nghiệp chuyển mình vươn lên
Nhà cao thấp sáng ánh đèn
Việt Hưng, Phúc Lợi, Vinhome, Thạch Bàn.

Đường mới mở, rộng thênh thang
Liu lo chim hót trên hàng cây cao
Bàng Lãng, ban đêm vẫy chào
Ngược xuôi xe cộ, lao xao nắng hè.

Cổ Linh, Vạn Hạnh, Đoàn Khuê
Phố phường nhộn nhịp đi về vui sao
Đôi cây cầu bắc trên cao
Như rồng uốn lượn, đón chào người qua.

Y tế chăm sóc tận nhà
Tâm Anh, Hồng Ngọc, Bắc Hà, Đức Giang..
Lương y từ mẫu sẵn sàng
Tận tình cứu chữa, nhẹ nhàng khám thăm.

Kinh tế phát triển hàng năm
Đóng góp ngân sách cũng tăng dần dần
Lao động sáng tạo, chuyên cần
Xã hội tươi đẹp, thêm phần văn minh.

Bao ngôi trường mới đẹp xinh
Mái hồng tươi thắm vườn mình nắng mai
Ngân vang tiếng trẻ học bài
Thầy cô ươm những nhân tài từ đây.

Bàn tay chung sức dựng xây
Long Biên điểm sáng, mỗi ngày đẹp hơn.

Nguyễn Tuyết Thanh

Bài thơ đạt giải Nhất cuộc thi
Sáng tác thơ Chào mừng 20 năm thành lập quận Long Biên
do Công đoàn trường Tiểu học Gia Thụy tổ chức

Cô Thanh vẫn thường chia sẻ với tôi : *“Mỗi chúng ta chỉ được sinh ra một lần, được sống và cống hiến một lần duy nhất trong cuộc đời. Hãy sống và làm việc như thể ngày hôm nay là ngày cuối cùng, có như vậy thì mọi việc mình làm mới trở nên ý nghĩa.”* Có lẽ chính bởi tâm niệm sống đó mà mọi việc cô làm đều chan chứa yêu thương khiến ai nấy cũng phải trầm trồ. Ở cái tuổi ngoài năm mươi, khi mà tưởng chừng việc gì cũng sẽ là trở ngại nhưng ở cô, tôi chưa bao giờ thấy ngọn lửa của nhiệt huyết và đam mê ngừng cháy. Cô không chỉ hết lòng với đồng nghiệp mà còn tích cực tham gia các hoạt động nhân đạo với nghĩa cử cao đẹp: *giọt máu trao đi là giọt máu còn mãi*. Hầu như năm nào cũng vậy, cứ mỗi khi nhà trường phát động phong trào *“Hiến máu nhân đạo”* cô đều xung phong tham gia. Tôi hay tếu táo đùa cô: *“Có khi số lần hiến máu của cô cũng xấp xỉ tuổi nghề.”* nhưng từ trong sâu thẳm, tôi luôn dành cho cô một tình cảm đặc biệt, đó là sự kính nể và vô cùng ngưỡng mộ.

Hình ảnh cô Tuyết Thanh tham gia hiến máu nhân đạo

Cô Thanh không chỉ là một giáo viên giỏi mà còn là một người con hiếu thảo, một người vợ đảm đang, một người mẹ hết lòng vì các con. Công việc trường lớp bận rộn, ngốn nhiều công sức nhưng cô vẫn không quên vun vén cho gia đình nhỏ của mình. Một người con hiếu thảo làm tròn chữ hiếu với cha mẹ. Tuổi cao sức yếu, ngày bố mẹ chồng và mẹ đẻ của cô ốm đau lâu ngày, một mình cô tảo tần, ngược xuôi, chăm sóc tận tình chu đáo. Trăm công nghìn việc dồn lại, dáng người nhỏ nhắn, đôi vai gầy gám bao nhọc nhằn lo toan. Ấy thế mà người phụ nữ ấy lúc nào cũng thấy tràn đầy năng lượng, miệng luôn nở nụ cười khiến người khác vui lây. Ở cô tỏa ra một thứ năng lượng rất tích cực, tuyệt vời. Cô thực sự là một người phụ nữ của thế kỷ mới *“Vừa giỏi việc nước, vừa đảm việc nhà”*.

Những gì tôi viết trên đây có lẽ còn quá khiêm tốn đối với những điều tuyệt đẹp mà cô giáo Nguyễn Tuyết Thanh đã mang đến cho cuộc đời. Với lòng say mê nhiệt tình, sự nỗ lực phấn đấu không mệt mỏi, tinh thần trách nhiệm cao và đặc biệt là lòng tận tâm, nhiệt huyết với sự nghiệp *“trồng người”*, cô xứng đáng là một giáo viên tiêu biểu trong ngành giáo dục và là tấm gương sáng để các giáo viên, học sinh noi theo. Gặp được cô, được bén duyên làm việc với cô mỗi ngày, bao chông chênh lo lắng của một giáo viên trẻ mới chập chững với những bước đi đầu tiên trong tôi đã dần tan biến mà thay vào đó chính là động lực, là sự tự tin và niềm khát khao được cống hiến hết mình cho sự nghiệp giáo dục của nước nhà – sứ mệnh cao cả mà bản thân tôi cũng như nhiều đồng nghiệp đã chọn lựa.